

Keinu konfidentzialak

Amaia ITURBIDE

ZERBAIT ANTZEMAN AHAL IZAN NUEN
Akuarela-itzalaren ez-kolorean
zetzan makula zezelduan.
Begiaren labirinto gardenean
loratuz zihoan gurutzean.
Zuriaren okrean
oliozko errotan.
Goizeko laino arteko
ilargi itxurako eguzkiaren koroan.
Gradu bat gutxiago zeukan eguratsean
kopetatik igarotako laztan zirpilduan.

(Klara Lumori)

EMAN BEHARREKO URRATSA
Ni ere atalasean geratzen naiz sarritan,
eguratsak moldatu ohi dituen artelanei begira,
kolorezko hodeiei
eta hauek sorrarazitako formei adi,
erlojuari, egiaztagiriei eta egutegiei
baino askozaz adiago eta, horrela,
hori limoi zaporeko aho batekin,
zuri marfilaren eta gris kearen artean
mugitzen diren hainbat bolutarekin,
lur siena tostatuari darion
malenkonia soinuarekin
edo bioleta sorta baten ukimenarekin
topatzen naiz.

Bilatzeari ekin ondoren, aurkitu ere egin ditut
hodei batzuen islak izan daitezkeen
itsasoz haraindiko eta prusia koloreko
urdin aienatuen usainak,
oihal turkesa batek gordetako ahotsa
begietatik sartzen zaidan hori indioa
edo janzten nauen gorrixka gardena.
Gauza soiletan sinisteko eta hauekin
zoriontsua izateko eskubidea ez ezik,
betebeharra ere baitut.

(Klara Lumori)

LORRATZAREN ATZETIK

Ilbeheran
ni neure buruaren
txakur itsu-gidari.

(Karmen Agirrerri)

AUTORRETRATUA

Ispilu hondoan armiarma sare bat
eta jadanik ezagutzen ez dudan
ahots baten erraiak sakabanatuta daudelarik,
nire buruaz gogoratzen ez den
irudi zoomorfo lauso bat
baino ez da ageri
zenbait atzamarkadaz eta urraduraz.

(Karmen Agirrerri)

ESKOLAURREKO KOLOREKO ARKATZEZ

IDATZITAKO BERTSOAK

Orraztu eta ilea izpika bereiztean,
erreparatzen dut
bizitzan ere bide batzuen eta besteen artean
dagoen aldea,
ilea kardatzen dudanean
lihoa txarrantxatzen den bezala, berriz,
amets guztiak ez direla berdinak
ezta hegaldi guztiak ere.
Burua pizten zait

bonbilla bat bailitzan
 nagusiek ikusarazi eta irakatsi
 nahi izan ez didatena
 ikusi eta ikasteko nire kabuz.
 Malkoak erortzen zaizkit
 gurutze-bide berezian
 barrez hil nahi duzunean
 edo eskailera mailak apurtu
 eta handik erortzen zarenean bezala.
 Hortzak erortzen zaizkit
 umei erortzen zaizkien moduan
 ur silabaka
 alfabeto berri bateko hizkien bila,
 gero eta itxiagoak diren orrialde laukidunen
 karioletan habia egitea
 erabakitzen dutenak.
 Gargarak, zotinak eta purrustadak
 darizkit,
 igarkizunak, zurrumuruak eta damuak.
 Sorbaldak igotzen ditut
 bi abizenen zama zergatik
 eraman behar den aldean
 umeek batzuetan euren buruei
 galdetzen dietenean bezala.
 Dardarka hasten naizenean,
 bihotzera itzultzen naiz
 umezurtzen babes-etxe horretara.
 Kilikiliak nabaritzen ditut
 (kilikili deserosoak)
 erloju orratzek egiten dituzten
 bezalakoak.
 Sabelak gur-gur egitean,
 banan-banan jaten ditut bonboiak
 urtebetetze bateko jaietan bainengoan
 eta lotzen banan-banan
 alkandoraren botoiak
 bizitzaren jai sarkastikoari agur eginez.
 Pertxetatik zintzilikatutako jantziak
 errepatatzen ditut,

geroxeago bizitzan hierarkiak direla-eta,
bidegabekeriek egiten dituzten
saikapenen eta desberdintasunen aurrean
prestuago egoteko.

Malkoak lehortzean,
distira gogorreko bi bide antzeman ditut,
barraskiloak eta bareak ibilitakoak bezalakoak,
eskarmentuz eginiko makulu gisakoak.

(Irati Arini)

ZURI-BELTZEAN

(URRETXINDOR BAT HILTZEA FILMA HAUR BERTSIOAN)

Zoritzarrez oraindik bada
belutzat hartutako larrurik,
orbantzat jo eta
zaramara botatako zamaurik,
lotsagarri iruditu eta
ezkutatutako forrurik.
Halakotzat zuten herrixka hartan
beltz hura,
besteen intimitatea zikintzen zuen eskularrua.
Azkenean ihes egin zuen
gauaren bila
eta suertatu itzal hila.

Ordudanik
gelditu zaizkigun begitarteak dira
dagerrotipozkoak,
darizkigun malkoak, berriz,
kafesnezkoak.

Hitza bihurtu zaigu
hezur eta larru
eta ahotsa daramagu
barru-barru.

(Irati Arini)

BINETAK

Errealitatearen gaineko flashak
hirugarren faseko topaguneetan,
fotograma errebulstiboak eta ispilu berrerorleak

amaierarik gabeko tuneletatik dabilzan tren leihatiletan,
 iradokizunaren arrastoa
 aldamiarik iristezinaren irribarreetan.
 Bizitzaren bigarren zatiak eta ordezeko txartelak
 erakusleihoetako trastelekuetan
 auzo bertsioetan eta arotzeria metalikoan.
 Binetak edo nola jarri uhalak
 bizitzaren zaldi eroari,
 nola itxi orrialdeak.
 Binetak edo erloju bonben efektuak
 nola sakabanatu aldirietan
 eta makina txartel saltzaileek
 nola oka egin dezaketen
 gozoki paperetan bildutako mezuak igortzen.
 Binetak edo hesi arantzadunak
 nola xingolaztatu
 eta gehigarri zein ondokotzat jotako oro
 nola bihurtu beharrezko.
 Hor doaz binetak,
 itsasertzeraino iristea
 lortzen duten paterak
 eta lur barruan ere
 etxe abereak diruditen
 erosketa-orgatxo ibiltariak.

(Ane Intxaustiri)

MANIFESTUA

Ironia darien egunkarietako zenbait pasarte hartu
 eta paperezko kukurutxo bat egin,
 buruan jarri eta
 hor noa espaloirik espaloi hip-hop-ka
 galtzada-harriz galtzada-harri repeatzen,
 eskuan linterna bat daramadalarik
 (bere burua auto stop egiletzat daukana eta
 gauean edaten dudak azpikopa
 ere bilaka dakidakeena).
 Izan ere, bere sare propioetan eroritako linternak
 bide beltzetan arrastoak irekitzen dizkit.

(Ane Intxaustiri)

KOMIKIAREN TAILERREAN

Komiki bat egiteko
ideien makineria besterik ez da behar,
telefonoaren ahots leunaz istorioak kontatu
eta marrazkiak tren sarearen modura
emaro-emaro sakabanatu,
elektrizitate kontagailua bezain zehatza
eta hegazkin hegadak baino leunagoa den
ideien makineria besterik ez da behar,
pausoz pauso antolatutako burdineria.
X izpiak bezain aldiberekoa
eta robota bezain mekanikoa
(eta teknikoki hain artelana)
hor dago ideien makineria
(agian bizitzan zientifikoki dagoen
udaberri puska bakarra)
egitasmoen artilleria eta erreminteria
haizearen eraginez mugitutako
manifestu osoaren tuberia.
Komikigintzatik jasotako
ideien makineria
zertan den esperimentatuz gero,
zu ere horren partaide izango zara, irakurle,
eta ariko zara jotzen bateria
eta teklatua baillitza prestatzen mahai tresneria.

(Ane Intxaustiri)

LIRAIN DERITZON ZEZENAREN BARNE BAKARRIZKETA ZEZENDEGIAN DAGOELARIK

(KOMIKI ISTORIOTXO BATERAKO ARGUMENTUA)

Ni naiz benetako zezenketa izatea nahi dudana aurrena,
bigantzarik eta adar bolaztaturik gabea
abisuz eta arrisku seinalez betea.
Zezenketa hau inoizko luzeena eta ankerrena izango dela
jakin badakit
eta prozesioa barrutik eta gupidagabe joango dela.
Horretarako trebatu naiz jauzietan eta muleta paseetan
eta hainbat gimnasia egin ditut
(saihets ariketak, belaun iltzatzea eta apatx aztarrikatzea),

ahaztezinak izango baitira harrapaketak (traizio hutsak)
 eta oldarraldiak erraldoiak
 (airea bera adarkatuko dut)
 eguzkiz eta itzalez zorrotz mugatutako arratsalde honetan.
 Hor antzeman ditut harea prestatzaile maltzurak
 (gau osoa eman dute errepasatzen behin eta berriro zoru),
 geroxeago etorriko dira aguazila eta koadrilen patioa
 (niretzat guztiak jostailuzkoak).
 Susmatu ere egiten dut
 banan-banan sortutako oztopoen aurrean
 zezen hiltzaile eta mendeko asko,
 ordezkari asko egongo direla,
 hauetako batzuk nazkaz ere hilko direlarik
 (akats berberetan eroriko dira behin eta berriro).
 Hor maisua ez da ezeren maisu izango,
 ezta monosabioa ezeren monosabio ere,
 hori ziurta diezazueket.
 Ezkutalekua bihurtuko dut liztor-habia,
 alternatiba hartzea, berriz, hirugarren mailako komedia.
 Mandakoei dagokienez, hor geldituko dira
 erridikulua egin duen parafernalia.
 Lantzea kargatzen dutenen begirale pribilegiatua izango naiz.
 Zigor pase guztiak gaudituko ditut
 eta plazaren erdian bertan trapura sartuko naiz
 nire ilajearen eta adakeraren kemenaz
 eta zezentokian iltzatuta balego bezalako buruaz.
 Ez duzue inoiz lortuko ni berdintzea
 (tendidukoak izango ditut lekuko
 zaletasuna horretarako dago-eta).
 Erakutsiko dut behar adinako mailarik
 tentarazi arte goitik behera harmailarik
 eta baldin bada moztutako belarririk
 hori egingo dut nik,
 nahiz eta jakin badakidan
 adarra joko didazuela galantki
 eta asper eginda bukatuko dudala hainbeste apaingarriz,
 banderilla parez, txuliaketaz eta gurpil pasez
 (honen guztiaren irudi iragarle
 aurkezpen paseoa jadanik izan delarik).

Hurrengoa ohartarazten dizuet:
ez da egongo ezten-hagarik, ezta burtzirik ere
larriki zaurituko nauenik,
eta estokada beti azkenurrekoa izango da
(faena errematatzea benetan zaila jarriko dizuet).
Plazari biraketa guztiz pertsonala emanez alenduko naiz
pasodoble amaigabe baten noten ostean.
Azkenik, kopetako izerdia xukatuko dut
iragartzen ninduen eta jadanik ezdeus bihurtuta dagoen
zezen jaietako kartelarekin
edo menperatu gabeko zezen larruarekin
(irakur bedi nahi den modura).

(Ane Intxaustiri)

Haur eta gazte literatura

